

نتایج بررسی بودجه خانوار در مناطق شهری ایران

سال ۱۳۷۷

(برگزیده‌ای از گزارش اداره آمار اقتصادی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، منتشره در بهمن ماه ۱۳۷۸)

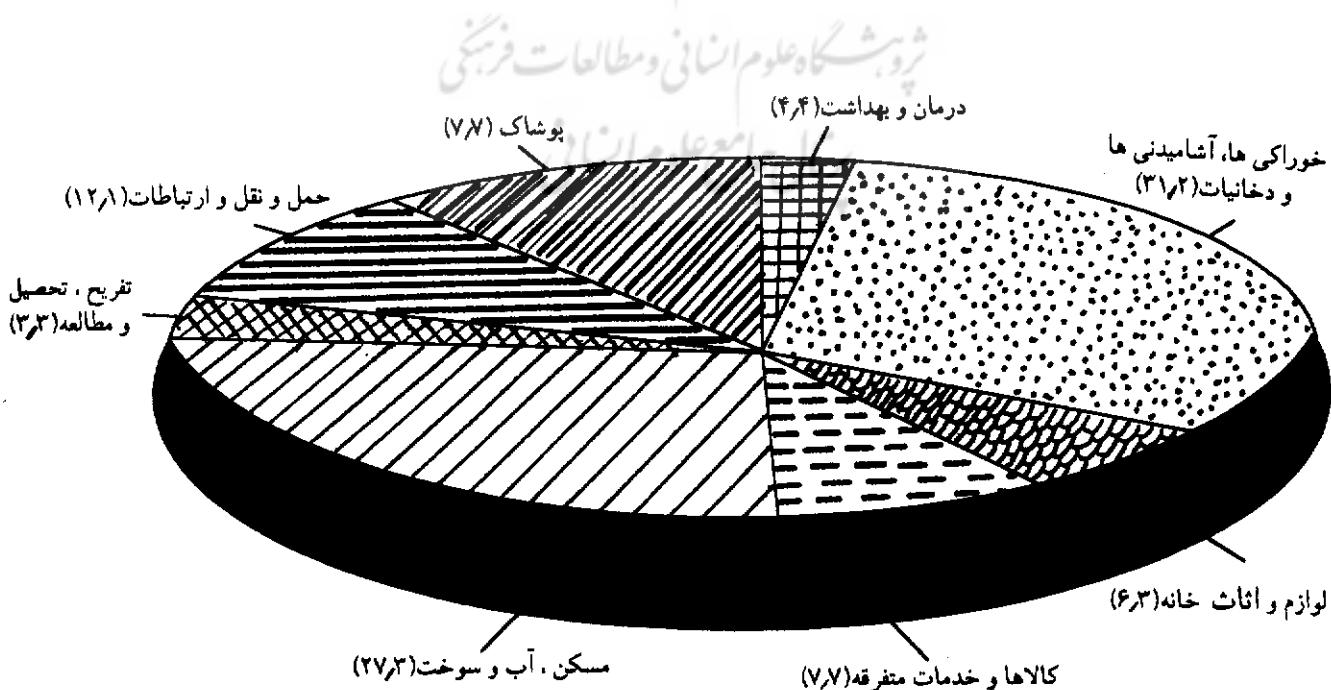
مشارکت فنی و اجرایی اداره آمار اقتصادی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و مرکز آمار ایران به مورد اجرا گذاشته شد و از سال ۱۳۶۲ تاکنون، اداره آمار اقتصادی عهد دار انجام سالیانه بررسی بودجه خانوار در مناطق شهری کشور بوده است.

هدف‌های بررسی بودجه خانوار
اصلوً، یکی از اساسی‌ترین مطالعات آماری که به منظور نیل به اهداف مختلف اقتصادی و اجتماعی، در اغلب کشورهای جهان صورت پذیرفت، طی سال‌های ۱۳۶۱-۶۲ این بررسی با

سال‌های ۱۳۴۴ تا ۱۳۵۲ سالانه و به طور مرتبت توسط بانک مرکزی در سطح ۳۲ شهر کشور به مورد اجرا گذاشته شد.
در سال ۱۳۵۲ که به عنوان سال پایه شاخص‌ها انتخاب شده بود، تعداد شهرهای مورد بررسی به ۷۴ شهر افزایش یافت و بررسی بودجه خانوار توسط اداره آمار اقتصادی بانک مرکزی تا سال ۱۳۵۷ در سطح ۷۴ شهر ادامه یافت و در سال ۱۳۵۸ فقط در شهر تهران صورت پذیرفت. طی سال‌های ۱۳۶۱-۶۲ این بررسی با

سابقه بررسی بودجه خانوار
در سال ۱۳۱۴ برای اولین بار در کشور ما، این بررسی توسط بانک ملی ایران در ۷ شهر صورت گرفت. در سال ۱۳۳۸ به منظور تعجیل نظر در ضرایب اهمیت کالاها و خدمات برای محاسبه شاخص هزینه زندگی، بررسی فوق الذکر توسط آن بانک در ۳۲ شهر کشور انجام شد.
با تأسیس بانک مرکزی و انتقال وظایف مربوط به گردآوری و تجزیه و تحلیل آمارهای گوناگون به این بانک، بررسی بودجه خانوار، طی

نمودار شماره ۱ درصد سهم گروه‌های اصلی هزینه از متوسط هزینه ناخالص سالیانه یک خانوار در سال ۱۳۷۷

متوسط هزینه ناخالص سالانه یک خانوار به تفکیک گروه‌های مختلف هزینه طی سال‌های ۱۳۷۷-۱۳۶۱ (برآورد معاشر) (نحوه داده ها)

* بوای خالوی هارهایی که نعمو تصرف مسکن آنها شخضی (مالک نشین)، در پر ایر خدمات و راگان می باشد، از شن امباری مسکن پر اور و به جمع گل هزینه مسکن اضافه شده است.

ابن برسی، می توان به چگونگی هزینه ها و درآمدهای خانوارها و روند تغیرات آنها و نیز آمار و اطلاعات گوئاگون دیگری پس برد. به صورت اجمالی، می توان مهمترین اهداف این بررسی را به شرح زیر خلاصه کرد:

- شناسایی الگوها و عادات مصرفی خانوارها و مطالعه در مورد روند تغییرات آنها در اثر تحولات اقتصادی و اجتماعی.
 - تعیین ضرایب اهمیت کالاها و خدمات مورد مصرف خانوارها به منظور محاسبه شاخص بھای کالاها و خدمات مصرفی
 - تعیین سهم هزینه‌های مختلف در هزینه کل خانوارها، اطلاع از چگونگی مصرف در بین طبقات مختلف جامعه برای اتخاذ تصمیم در مورد تأمین رفاه نسبی و حداقل معیشت.
 - برآورده کلیه هزینه‌های مصرفی خانوارها به منظور استفاده در محاسبات منی.
 - توزیع اثرات اقتصادی و اجتماعی برنامه‌های دولت در وضع زندگی خانوارها از نظر ترکیب هزینه‌های مصرفی آنها.
 - برآورده میزان تولید بعضی از کالاهای مورد مصرف خانوارها که از طرف دیگر به سهولت قابل محاسبه نمی‌باشد.
 - محاسبه حساسیت درآمدی تقاضا، میل نهایی به مصرف و میل نهایی به پس انداز در جامعه.

- ۸ محاسبه ساختنی های مختلف در زمینه چگونگی نابرابری های توزیع درآمد.
- ۹ برآورد میزان سرمایه گذاری خانوارها در بخش ساختمان.

۱۰- آگاهی از ویژگی‌های جمعیتی جامعه و ارتباط آن با هزینه و درآمد خانوارها.

نتایج بررسی در سال ۱۳۷۷

در سال ۱۳۷۷ بررسی از هزینه و درآمد خانوارهای ساکن در مناطق شهری ایران در ۷۲ شهر و پامراجعه به حدود ۶۰۰ خانوار نمونه انجام شده است و نتایج آن به شرح زیر می‌باشد:

الف - هزینه: در این سال، متوسط هزینه ناخالص سالیانه یک خانوار شهری، حدود ۲۰۶۳۰ هزار ریال (ماهیانه حدود ۱۷۱۹ هزار ریال) بود که نسبت به سال قبل ۲۰/۲ درصد افزایش داشته است.

از کل این مبلغ، ۳/۱ درصد (حدود ۶۴۴۴ هزار ریال) سهم افلام خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات می‌باشد که نسبت به سال ۱۳۷۶ معادل ۲۱/۴ درصد افزایش داشته است (جدول رسمودار شماره یک).

غیرپولی ۲۴/۲ درصد بود).

نتایج این بررسی نشان می‌دهد که در بین درآمدهای پولی ناخالص خانوار، درآمد از مزد و حقوق - بخش دولتی و عمومی ۲۵/۶ درصد، درآمد از مزد و حقوق - بخش خصوصی ۱۹/۱ درصد، درآمد از مشاغل آزاد کشاورزی ۴/۳۰ درصد، درآمد از مشاغل آزاد غیرکشاورزی ۱۰/۵ درصد، درآمدهای متفرقه ۳۵/۷ درصد و درآمد حاصل از فروش کالاهای دست دوم ۳۳/۷ درصد نسبت به سال ۱۳۷۶ افزایش داشته است.

در بین درآمدهای غیرپولی بیشترین سهم (معادل ۸۱/۲ درصد) به ارزش اجاری مسکن شخصی (مالک ثین) اختصاص داشت که معادل ۲۲/۸ درصد از کل درآمدهای پولی و غیرپولی را تشکیل داده است (جدول و نمودار شماره ۲).

ب- خصوصیات اجتماعی و اقتصادی:
- تعداد نفرات: در سال مورد بررسی، متوسط تعداد افراد خانوار ۴/۶۰ نفر بود که نسبت به سال قبل تقریباً ثابت بوده است.

نتایج این بررسی نشان می‌دهد که در سال ۱۳۷۷ از کل هزینه‌های ناخالص خانوار، ۴/۴ درصد به هزینه درمان و بهداشت، ۱۲/۱ درصد به هزینه حمل و نقل و ارتباطات، ۳/۳ درصد به هزینه تغذیه، تحقیق و مطالعه و ۷/۷ درصد به هزینه کالاهای و خدمات متفرقه اختصاص داشته است.

در مقایسه با سال ۱۳۷۶، هزینه درمان و بهداشت ۲۱/۳ درصد، هزینه حمل و نقل و ارتباطات ۳۰/۰ درصد، هزینه تغذیه، تحقیق و مطالعه ۱۸/۹ درصد و هزینه کالاهای و خدمات متفرقه ۱۶/۹ درصد افزایش نشان می‌دهد.

ب- درآمد: مجموع درآمد پولی و غیرپولی ناخالص یک خانوار شهری در سال ۱۳۷۷ حدود ۱۷۷۰۵ هزار ریال (ماهیانه حدود ۱۴۷۵ هزار ریال) بود که ۷۱/۹ درصد آن را درآمد پولی ناخالص و ۲۸/۱ درصد بقیه را درآمد غیرپولی تشکیل داده است.

در سال مورد بررسی، کل درآمد پولی و غیرپولی خانوار نسبت به سال ۱۳۷۶ حدود ۲۱/۸ درصد افزایش داشت (میزان افزایش درآمد پولی خانوار معادل ۲۰/۹ درصد و درآمد

در بین هزینه خوارکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات بیشترین سهم از کل هزینه‌ها (معادل ۷/۷ درصد) به هزینه انواع گوشت اختصاص داشت. پس از آن، به ترتیب هزینه آرد، رشته و غلات با ۴/۲ درصد، شیر و فراورده‌های آن و تخم پرنده‌گان با ۳/۷ درصد، میوه‌های تازه با ۳/۶ درصد و سبزی‌های تازه با ۳/۲ درصد بیشترین سهم را به خود اختصاص داده‌اند.

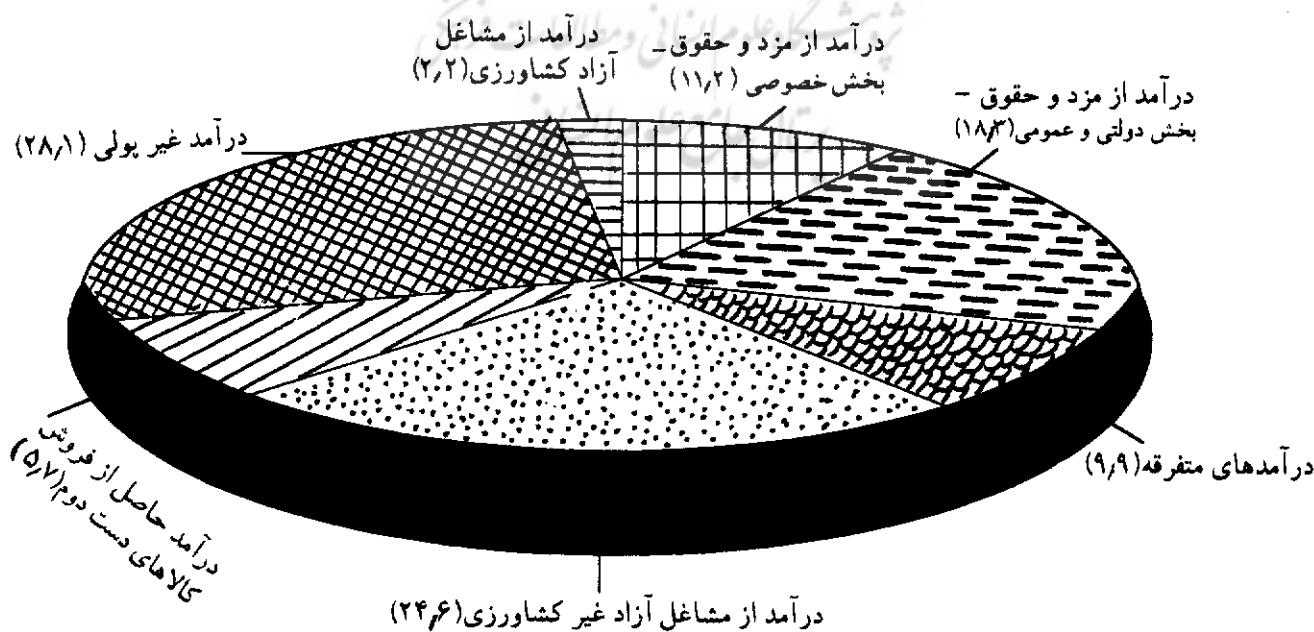
در سال ۱۳۷۷ از کل هزینه‌های ناخالص خانوار ۷/۷ درصد (حدود ۱۵۹۸ هزار ریال) به هزینه پوشاک اختصاص داشت که نسبت به سال قبل، ۲/۱ درصد افزایش داشته است.

در سال مورد بررسی، ۲/۷ درصد از کل هزینه ناخالص یک خانوار (حدود ۵۶۲۳ هزار ریال) مربوط به هزینه مسکن، آب، سوخت و روشنایی بود که نسبت به سال قبل ۲۴/۰ درصد افزایش نشان می‌دهد.

در سال ۱۳۷۷ از کل هزینه‌های ناخالص خانوار ۳/۶ درصد (حدود ۱۳۰۷ هزار ریال) اختصاص به هزینه لوازم و اثاث خانه داشت که در مقایسه با سال قبل ۱۱/۳ درصد افزایش داشته است.

نمودار شماره ۲

درصد سهم گروه‌های مختلف درآمد از متوسط درآمد ناخالص سالیانه یک خانوار در سال ۱۳۷۷

توزيع خانوارها بر حسب تعداد افراد نشان
می‌دهد که خانوارهای چهارنفری با $\frac{22}{3}$ درصد
بیشترین سهم را به خود اختصاص داده‌اند و
مراتب بعدی به ترتیب متعلق به خانوارهای پنج
نفری ($\frac{19}{5}$ درصد)، سه نفری ($\frac{15}{9}$ درصد)،
شش نفری ($\frac{12}{2}$ درصد)، دو نفری ($\frac{9}{6}$)
درصد، هفت نفری ($\frac{7}{3}$ درصد)، هشت نفری
($\frac{4}{5}$ درصد)، یک نفری ($\frac{3}{9}$ درصد)، نه نفری
($\frac{2}{20}$ درصد) و ده نفر و بیشتر ($\frac{1}{8}$ درصد) بوده
است.

- گروههای سنی: براساس نتایج این بررسی، توزیع افراد خانواده‌ها بر حسب گروههای سنی به صورت زیر بوده است: کمتر از یک سال ۰/۵ درصد، یک تا پنج سال ۷/۶ درصد، شش تا ده سال ۱۱/۷ درصد، بیازده تا پانزده سال ۱۵/۴ درصد، شانزده تا بیست سال ۱۳/۱ درصد، بیست و یک تا سی سال ۱۵/۵ درصد، سی و یک تا چهل سال ۱۲/۲ درصد، چهل و یک تا پنجاه سال ۹/۸ درصد، پنجاه و یک سال و بیشتر ۱۳/۲ درصد.

قابل توجه است که حدود $\frac{4}{8}$ درصد از افراد خاتونارها را افراد زیر بیست و یک سال تشکیل داده‌اند.

- تحصيلات^(١): توزيع افراد شئون ساله

بالاتر خانوارها بر حسب میزان سواد نشان می‌دهد که $15/9$ درصد "بی‌سواد" $1/4$ درصد قادر به "خواندن و نوشتن" $29/8$ درصد دارای "تحصیلات ابتدایی" $46/0$ درصد دارای "تحصیلات متوسطه" $2/2$ و $6/6$ درصد دارای "تحصیلات دانشگاهی" بوده‌اند.

براساس نتایج این بررسی، درصد افراد با تحصیلات متوسطه در مقایسه با سال ۱۳۷۶ افزایش و درصد افراد بی سواد و با تحصیلات ابتدایی، کاهش داشته است.

نتایج این بررسی نشان می‌دهد که در بین اعضاً مذکور ۶ ساله و بالاتر خانوارها، ۱۱/۶ درصد "بیسواند"، ۱/۹ درصد قادر به "خواندن و نوشتن"، ۲۹/۷ درصد دارای "تحصیلات ابتدایی" و ۴۸/۷ درصد دارای "تحصیلات متوسطه" و ۸/۱ درصد دارای "تحصیلات دانشگاهی" بوده‌اند. در مقایسه با سال ۱۳۷۶ درصد افراد بیسواند و دارای تحصیلات ابتدایی کاهش و درصد افراد قادر به خواندن و نوشتن زیاد تر با تحصیلات متوسطه افزایش داشته است.

در بین اعضای مؤنث ۶ ساله و بالاتر
خانوارها، ۲۰ درصد "بیسواد"، ۱۰ درصد

سایر شامل بیو اند اونز اجاره مسکنی ده بتوان خدمت و رایگان و کالاها و خدمات در مقابل مود و حمایت، رایگان (ت) او خواهد داشت، تولید پژوهی مصروف در خانه از محل کسب کارها و روزی و غیره کار و روزی موافق باشد.

● در سال ۱۳۷۷ حدود ۴۸/۳ درصد از افراد خانوارها را افراد زیر بیست و یک سال تشکیل داده‌اند.

از اعضای شاغل خانوارها کارفرما، ۳۲/۶ درصد کارکن مستقل، ۴/۲۸ درصد کارکن موسسات دولتی و عمومی، ۴/۲۹ درصد کارکن مؤسسات خصوصی و ۴/۴ درصد کارکن فامیلی و کارآموز بدون مزد بوده‌اند.

- مسکن: بررسی نحوه تصرف محل سکونت خانوارها در سال ۱۳۷۷ نشان می‌دهد که ۷۴/۵ درصد از خانوارها در مسکن شخصی (مالک ثبتین)، ۱۶/۰ درصد در مسکن اجاری، ۷/۸ درصد در مسکن در برابر خدمت و ۷/۸ درصد در مسکن رایگان سکونت داشته‌اند.

درصد توزیع مسکن خانوارها بر حسب نوع مصالح عنده بکار رفته در ساختمان نشان می‌دهد که حدود ۲/۳ درصد از ساختمان‌های محل سکونت خانوارها از بتن آرم، ۷/۶ درصد از اسکلت فلزی، ۳/۲ درصد از بلوک سیمانی، ۳/۰ درصد از آجر با تیرچه بلوک، ۶۷/۸ درصد از آجر با تیرآهن، ۹/۶ درصد از آجر با تیرچه برق، ۲/۲ درصد از خشت، گل و چوب و ۳/۳ درصد از سایر مصالح ساخته شده است.

طبق نتایج این بررسی، ۵/۶ درصد خانوارها در محل سکونت خود از یک اتاق (۳)، ۴/۴ درصد از دو اتاق، ۳۴/۵ درصد از سه اتاق، ۲۱/۷ درصد از چهار اتاق، ۷/۲ درصد از پنج اتاق و ۲/۷ درصد از شش اتاق و بیشتر استفاده کرده‌اند.

- تسهیلات محل سکونت و لوازم زندگی مورد استفاده خانوارها: بررسی تسهیلات محل سکونت خانوارها در سال ۱۳۷۷ نشان می‌دهد که حدود ۹۷/۲ درصد خانوارها از آب لوله‌کشی، ۱۰/۰ درصد از برق، ۵۳/۶ درصد از شهری، ۸۷/۵ درصد از حمام، ۵۹/۰ درصد از کولر، ۹/۲ درصد از تنفس و ۱۷/۱ نتایج این بررسی نشان می‌دهد که

● در سال ۱۳۷۷ بیشترین و کمترین متوسط هزینه و درصد ناخالص خانوارهای شهری به ترتیب مربوط به استان تهران و استان کردستان بوده است.

درصد، ۲/۰ درصد، ۴/۲ درصد، ۳۶/۴ درصد و ۴۶/۷ درصد بوده است.

در سال ۱۳۷۷ حدود ۱۱/۷ درصد خانوارها "بدون فرد شاغل"، ۶۰/۸ درصد دارای "یک نفر شاغل"، ۲۰/۵ درصد دارای "دو نفر شاغل" و ۷/۰ درصد دارای "سه نفر شاغل و بیشتر" بوده‌اند. طبق نتایج این بررسی، درصد خانوارهای "بدون فرد شاغل"، با "یک نفر شاغل" و با "دو نفر شاغل" نسبت به سال ۱۳۷۶ کاهش و درصد خانوارهای که دارای "سه نفر شاغل و بیشتر" بوده‌اند، افزایش داشته است.

● بکی از هدف‌هایی بررسی پرداخت خانوار، ارزیابی اثرات اقتصادی و اجتماعی بر نیمه‌های دولت در وضع زندگی خانوارها از نظر ترکیب هزینه‌های مصرفي آنهاست.

قادر به "خواندن و نوشتن" ۲۹/۹ درصد دارای "تحصیلات ابتدایی"، ۴۳/۳ درصد دارای "تحصیلات متوسطه" و ۵/۶ درصد دارای "تحصیلات دانشگاهی" بوده‌اند. طبق نتایج این بررسی، درصد افراد با تحصیلات متوسطه افزایش و درصد افراد بساد، قادر به خواندن و نوشتن و با تحصیلات ابتدایی کاهش پیدا کرده است.

در سال ۱۳۷۷، ۱۹/۶ درصد افراد بی‌سواد در گروه سنی شصت و یک تا هفتاد سال و ۴۴/۷ درصد افراد با تحصیلات دانشگاهی در گروه سنی بیست و یک تا سی سال قرار داشته‌اند.

- اشتغال: نتایج این بررسی نشان می‌دهد که در بین افراد شش ساله و بالاتر خانوارها خانوار شهروی در هر ماه حدود ۴/۱ درصد "شاغل"، ۴/۲ درصد "بکار در جستجوی کار"، ۴/۳ درصد "با درآمد بدون کار". ۳۶/۶ درصد "محصل"، ۲۲/۲ درصد "خانه‌دار" و ۴/۱ درصد بقیه متعلق به سایر گروه‌ها بوده‌اند و بدین ترتیب، نرخ بکاری افراد ۶ ساله و بالاتر خانوارها حدود ۱۲/۹ درصد می‌باشد. طبق یافته‌های فوق، سهم افراد با درآمد بدون کار، محصل و خانه‌دار در مقایسه با سال ۱۳۷۶ کاهش و سهم افراد شاغل و سایر گروه‌ها افزایش داشته است.

بررسی مزبور نشان می‌دهد که در بین اعضای مذکور ۶ ساله و بالاتر خانوارها، درصد "شاغل"، ۵/۶ درصد "بکار در جستجوی کار" و ۴/۶ درصد "با درآمد بدون کار". ۴/۶ درصد "نا درآمد بدون کار" و ۴/۶ درصد "محصل" و ۴/۶ درصد مربوط به "سایر گروه‌ها" بوده‌اند. این نتایج نشان می‌دهد که درصد افراد شاغل و محصل نسبت به سال ۱۳۷۶ افزایش و درصد افراد با درآمد بدون کار، بکار در جستجوی کار و سایر گروه‌ها کاهش داشته است.

در بین اعضای مذکور شش ساله و بالاتر خانوارها سهم افراد "شاغل"، "بکار در جستجوی کار" و "با درآمد بدون کار" و "محصل" و "خانه‌دار" به ترتیب ۷/۸ درصد، ۲/۴ درصد، ۴/۱ درصد، ۳۵/۴ درصد و ۴۶/۸ درصد بوده است. اعداد مشابه در سال ۱۳۷۶ به ترتیب ۷/۵

● در سال ۱۳۷۷ مجموع درآمد بولی و غیربولی ناخالص یک خانوار شهری در هر ماه حدود ۱۴۷۵ هزار ریال و متوسط هزینه ناخالص هشمند خانوار حدود ۱۷۱۹ هزار ریال بوده است.

"عمده‌فروشی، خرد فروشی، هتلداری و رستوران" ۹/۱ درصد در بخش "حمل و نقل، اتبارداری و ارتباطات" ۴/۲ درصد در بخش "خدمات مالی، بیمه، ملکی، حقوقی و تجارتی" و ۲۵/۳ درصد در بخش "خدمات عمومی، اجتماعی و شخصی" شاغل بوده‌اند.

توزیع افراد شاغل خانوارها بر حسب میزان سواد و رشته فعالیت محل کار نشان می‌دهد که بیشترین تعداد افراد شاغل بی‌سواد خانوارها و کسانی که قادر به خواندن و نوشتن بوده‌اند، به ترتیب با سهمی معادل ۳/۵ درصد و ۱/۰ درصد در بخش "عمده‌فروشی، خرد فروشی، هتلداری و رستوران" بدکار اشتغال داشته‌اند. همچنین، بیشترین تعداد افراد شاغل که دارای تحصیلات ابتدایی، متوسطه و دانشگاهی بوده‌اند، به ترتیب با سهمی معادل ۷/۱ درصد در بخش صنعت و معدن، ۱۲/۱ درصد و ۹/۳ درصد در بخش "خدمات عمومی، اجتماعی و شخصی" مشغول به کار بوده‌اند.

بررسی مزبور نشان می‌دهد که در بین اعضای مذکور شش ساله و بالاتر خانوارها سهم افراد "شاغل"، "بکار در جستجوی کار" و "با درآمد بدون کار" و "محصل" و "خانه‌دار" به ترتیب ۷/۸ درصد، ۲/۴ درصد، ۴/۱ درصد، ۳۵/۴ درصد و ۴۶/۸ درصد بوده است. اعداد مشابه در سال ۱۳۷۶ به ترتیب ۷/۵

بانک و اقتصاد

خواننده‌گرامی

مجله بانک و اقتصاد برای شما
تهیه می‌شود و از آن شما است.

بنابراین:

- ۱) مطالب خودتان را
برای درج در نشریه
ارسال فرمایید.
- ۲) ما را از پیشنهادها و
نظریات خود بهره‌مند
کنید.
- ۳) برای پیام‌های
تبليغاتی خود از
امکانات ما بهره
بگیرید.

نشانی: تهران/ بلوار کشاورز/
خیابان حسنه/ گوچه سوم /
پلاک ۱۲ /طبقه اول
تلفن: ۰۵۵۱۳۵ - نمبر: ۶۵۵۹۵۸

ریال) کمترین هزینه را به خود اختصاص داده‌اند.
از نظر متوسط درآمد ناخالص سالیانه یک
خانوار شهری، استان تهران با حدود ۲۲۶۲۸ هزار ریال (ماهیانه حدود ۱۸۸۵ هزار ریال)
بیشترین و استان کردستان با حدود ۱۲۰۰۸ هزار
ریال (ماهیانه حدود ۱۰۰۰ هزار ریال) کمترین
درآمد را دارا بوده‌اند.
توضیح این که در جدول شماره سه نیز
متوجه مقدار مصرف سالانه برخی اقلام خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها
خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات یک خانوار
شهری طی سال‌های ۱۳۷۷ تا ۱۳۶۹ آمده است.

درصد خانوارها از اتومبیل شخصی، ۱۳/۸ درصد از موتورسیکلت، ۱۹/۹ درصد از دوچرخه، ۷۶/۰ درصد از انواع چرخ خیاطی، ۷۳/۳ درصد از رادیو ضبط و ضبط صوت، ۷۴/۷ درصد از رادیو، ۹۶/۰ درصد از انواع تلویزیون، ۱۷/۳ درصد از ویدیو، ۲/۱ درصد از کامپیوتر شخصی، ۸۸/۷ درصد از یخچال، ۳۲/۰ درصد از انواع فریزر و یخچال فریزر، ۶۰/۴ درصد از انواع پنکه، ۹۴/۶ درصد از انواع اجاق گاز، ۵۶/۴ درصد از جاروبرقی و ۵۶/۹ درصد از ماشین لباسشویی استفاده کرده‌اند.

جدول شماره سه

متوجه مقدار مصرف سالانه برخی اقلام خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات یک خانوار طی سال‌های ۱۳۷۷-۱۳۶۹

(مقدار به کیلوگرم)

شیوه	۱۳۷۷	۱۳۷۶	۱۳۷۵	۱۳۷۴	۱۳۷۳	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	میزان
انواع برنج	۱۶۶	۱۸۶	۱۷۶	۱۶۸	۱۷۷	۲۰۱	۲۰۵	۱۹۹	۱۹۰	
انواع نان	۶۳۱	۶۰۴	۶۹۱	۷۰۲	۷۱۴	۷۰۱	۷۰۹	۷۰۸	۷۲۶	
گوشت دام	۷۲	۷۸	۷۷	۷۶	۸۶	۸۵	۹۵	۱۰۱	۱۰۴	
گوشت پرنده‌گان	۶۸	۷۰	۷۱	۶۵	۶۴	۷۱	۶۰	۵۳	۵۲	
گوشت حیوانات دریابی	۱۳	۱۲	۱۳	۱۲	۱۲	۱۴	۱۶	۱۷	۱۵	
انواع شیر	۱۳۶	۱۴۱	۱۳۵	۱۴۰	۱۳۸	۱۴۳	۱۴۷	۱۴۲	۱۳۶	
انواع ماست	۱۱۳	۱۲۱	۱۲۷	۱۳۰	۱۲۲	۱۲۸	۱۴۳	۱۴۰	۱۴۶	
انواع پنیر	۲۳	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۲۴	۲۶	۲۵	
تحم مرغ	۴۲	۴۱	۴۶	۴۶	۴۶	۴۵	۴۱	۴۴	۵۵	
روغن نباتی	۵۱	۵۰	۵۰	۵۰	۴۹	۵۴	۵۱	۴۴	۴۲	
انواع فند	۴۲	۴۱	۴۸	۴۹	۵۰	۵۴	۵۴	۵۴	۵۳	
شکر	۲۲	۲۲	۲۵	۲۶	۲۸	۳۱	۳۰	۲۸	۲۵	
انواع چای	۶	۷	۷	۷	۷	۸	۸	۹	۱۰	
انواع سیگار ایرانی*	۷۳۹	۶۰۷	۶۲۹	۶۸۱	۷۳۳	۸۲۳	۹۸۲	۱۲۱۵	۱۶۷۵	
انواع سیگار حارچی*	۶۵۰	۸۱۸	۸۵۶	۸۱۵	۸۶۱	۸۵۹	۷۰۲	۴۵۶	۳۰۲	

* واحد سیگار نخ می‌باشد.

زیرنویس‌ها

ت- متوسط هزینه و درآمد ناخالص
یک خانوار شهری در استان‌های مختلف:

- ۱) تحصیلات دبی بر حسب مورد، بین
تحصیلات متوسطه و دانشگاهی نوزیع شده است.
- ۲) در تمام موارد، آمار مربوط به تحصیلات
متوسطه شامل دوره راهنمایی نیز می‌باشد.
- ۳) آنکه، فضای محصور و مستقیم است که
حداقل ۴ مترمربع مساحت و ۲ متر ارتفاع دارد.

بررسی متوسط هزینه ناخالص سالیانه یک
خانوار سکونتگاهی در مناطق شهری استان‌های
 مختلف نشان می‌دهد که استان تهران با حدود
 ۲۵۶۲۵ هزار ریال (ماهیانه حدود ۲۱۳۵ هزار
 ریال) بیشترین و استان کردستان با حدود
 ۱۳۶۷۱ هزار ریال (ماهیانه حدود ۱۱۳۹ هزار